

København · August 2014

Christina Hage
AdvokatT +45 72 27 34 63
chha@bechbruun.comSagsnr. 060192-0001 djur/chha/jle
Dok.nr. 12310823.1

Foreløbig vurdering af Fællesregulativ for de offentlige vandløb i Næstved Kommune, 2014

1. Indledning/opdrag

Østlige Øers Landboforeninger har anmodet Bech-Bruun om at foretage en foreløbig juridisk vurdering af, hvorvidt Fællesregulativ for de offentlige vandløb i Næstved Kommune 2014, som godkendt af byrådet i Næstved Kommune den 27. maj 2014, er i strid med gældende lovgivning.

Fællesregulativet omfatter 74 offentlige vandløb i Næstved Kommune. Fællesregulativets formål er at harmonere en række generelle beskrivelser og bestemmelser fra de hidtil gældende detailregulativer for vandløbene.

Fællesregulativet indeholder ikke beskrivelser af eller bestemmelser om specifikke forhold for de enkelte vandløb, såsom skikkelse eller vandføringsevne, bredder af strømrrender eller antal grødeskæringer. Disse bestemmelser fremgår fortsat af 77 detailregulativer for vandløbene.

Fællesregulativet har været i 8-ugers obligatorisk høring, jf. Bekendtgørelse om regulativer for offentlige vandløb § 5, stk. 1. I høringsfasen har en række sjællandske landboforeninger fremkommet med indsigelser og ændringsforslag. Enkelte bestemmelser er som følge heraf blevet konsekvensrettet af kommunen.

Fællesregulativet er på nuværende tidspunkt i høring hos de berørte nabokommuner.

Bech-Bruun har foretaget en vurdering af fællesregulativet på baggrund af materiale fremsendt af Østlige Øers Landboforeninger i e-mails af 11., 13., 14. og 18. august 2014. Landboforeningerne har i samme materiale samtidig udpeget en række af fællesregulativets bestemmelser, som Bech-Bruun har forholdt sig nærmere til.

I den forbindelse skal det bemærkes, at de enkelte detailregulativer ikke har været gennemgået ved udarbejdelsen af dette notat. Hvidbog for: Forslag til fællesregulativ for offentlige vandløb i Næstved Kommune, 2014, har endvidere ikke været gennemgået i detalje. Notatet indeholder derfor en række foreløbige konklusioner, som om nødvendigt kan behandles mere indgående i en uddybende redegørelse.

2. Sammenfattende konklusioner

På det foreliggende grundlag kan der fremhæves to helt centrale og principielle problemstillinger ved Fællesregulativet for de offentlige vandløb i Næstved Kommune, 2014, navnlig:

- Hvorvidt der med fællesregulativet er foretaget den efter lovgivningen nødvendige konkrete og individuelle vurdering af de enkelte vandløb eller vandløbssystemer, herunder en afvejning af hensynet til på den ene side miljømålsætningerne for vandløbskvaliteten og på den anden side hensynet til vandafledningsevnen.
- Hvorvidt Næstved Kommune med visse af fællesregulativets bestemmelser sætter skøn under regel.

Endvidere kan det sammenfattende konkluderes, at selve måden at regulere på, hvor et meget stort antal vandløb og flere vandløbssystemer samles i et fællesregulativ, ikke i sig selv er i strid med gældende lovgivning eller praksis.

Set i lyset af ovennævnte centrale problemstillinger er en række af fællesregulativets bestemmelser imidlertid problematiske, idet det med ensretningen af bestemmelserne fra 77 forskellige regulativer, må formodes, at der herved ikke er sket en konkret og individuel vurdering af om de pågældende bestemmelser kan finde anvendelse på de faktiske forhold i og omkring vandløbene.

I det følgende redegøres nærmere for Bech-Bruuns vurdering.

3. Regler på området

3.1 Vandløbsmyndighedens reguleringsforpligtelse

Vandløbsmyndigheden har pligt til at udarbejde regulativer for offentlige vandløb.

Regelgrundlaget for vandløbsmyndighedens udarbejdelse af regulativer fremgår af Lovbekendtgørelse 1208 af 9. september 2013 om vandløb (vandløbsloven) § 12, den hertil hørende bekendtgørelse nr. 407 af 21. april 2007 om regulativer for offentlige vandløb, afsnit 7 i cirkulære nr. 21 af 26. februar 1985 om vandløbsloven og cirkulæreskrivelse af 20. juli 1984 om standard regulativ for offentlige vandløb.

Vandløbsmyndigheden skal i medfør af dette regelsæt fastsætte bestemmelser om en lang række af lovens forhold, herunder blandt andet:

- Vandløbets skikkelse og/eller vandføringsevne, herunder regulativvandstande
- Vandløbets vedligeholdelse, herunder om vedligeholdelsesarbejdets udførelse, om bortskaffelse af fyld og grøde samt om sikring af drænudløb
- Friholdelse af arealer langs vandløb, herunder arbejdsarealer og 2 m-bræmmer
- Hegn og kreaturvanding
- Beplantning og bevarelse af skyggegivende vegetation
- Udløb for dræn- og spildevandledninger
- Tilrettelæggelse af vandløbsmyndighedens tilsyn
- Revision af regulativet

I henhold til bekendtgørelsen om regulativer for offentlige vandløb § 2, skal vandløbsmyndigheden i forbindelse med forslag til regulativ udarbejde en redegørelse for grundlaget for og konsekvenser af forslaget. Denne redegørelse optages som bilag til regulativet.

Miljøministeriets Notat til inspiration for vandløbsmyndigheder, Udarbejdelse af vandløbsregulativer, Erfaringsopsamling og ny viden, fra 2007 indeholder vejledning og en række anbefalinger til udarbejdelsen af vandløbsregulativer.

Notatets afsnit 7 beskriver forskellige regulativ typer, her fremgår blandt andet, at det kan overvejes om regulativet skal indeholde flere vandløb indenfor det samme vandløbssystem og udarbejdes som fællesregulativ.

Konkret fremgår det også, at *"administrativt kan det være en fordel at samle alle vandløbsstrækninger, der afleder til samme hovedvandløb, i et fællesregulativ. Der kan godt gælde forskellige bestemmelser for de enkelte delstrækninger, og der kan udarbejdes bestemmelser om vedligeholdelse for hver enkelt delstrækning. Det er vigtigt at have fokus på, at samlingen af regulativbestemmelserne ikke går ud over læseligheden af regulativet."*

Det er herefter også almindelig set praksis, at kommunerne udarbejder fællesregulativer for flere vandløb eller for et vandløbssystem.

3.2 Vandløbslovens hovedformål

Af vandløbslovens § 1 fremgår lovens formålsbestemmelser, hvorefter det tilstræbes at sikre, at vandløb kan benyttes til afledning af vand, navnlig overfladevand, spildevand og drænvand, jf. dennes stk. 1.

Af bestemmelsens stk. 2 fremgår endvidere, at fastsættelse og gennemførelse af foranstaltninger efter loven skal ske under hensyntagen til de miljømæssige krav til vandløbskvaliteten, som fastsættes i henhold til anden lovgivning.

Formålsbestemmelserne blev indført ved vandløbsloven af 1982 (Lov nr. 302 af 9. juni 1982 om vandløb) og er ikke siden ændret. Bestemmelserne følger i store træk flertallets indstilling i Betænkning om vandløbsloven fra 1981.

Af forarbejderne til loven fremgår det, at det med formålsbestemmelsen er tilkendegivet, at vandløbsmyndigheden ved sin administration af loven på den ene side skal sikre vandløbenes afledningsevne og på den anden side også må tage hensyn til den efter anden lovgivning gennemførte planlægning vedrørende vandløbene.

Konkret fremgår det, at der ved forvaltningen af vandløbene "*skal tages hensyn til de til det enkelte vandløb eller vandløbssystem knyttede interesser af såvel erhvervmæssig som offentlig karakter herunder jordbrugsmæssige, fiskerimæssige, rekreative, andre miljømæssige samt kulturhistoriske interesser*" (understreget her).

Disse hensyn skal, jf. forarbejderne, inddrages både ved udarbejdelsen af regulativer for offentlige vandløb og ved afgørelse af enkeltsager, såvel som ved regulering og vedligeholdelse af vandløb m.v.

Lovens hovedformål skal ses i sammenhæng med vandløbslovens øvrige bestemmelser.

Bestemmelsen i § 27 om vandløbsvedligeholdelse er central. Af dennes stk. 1, fremgår, at vandløb skal vedligeholdes således, at det enkelte vandløbs skikkelse eller vandføringsevne ikke ændres.

Ifølge forarbejderne til vandløbsloven kan afledningen af vand, under hensyn til de miljømæssige krav til vandløbet, sikres ved faste krav til vandføringsevnen i stedet for krav til en geometrisk skikkelse for vandløbet. Bestemmelsen er udfor-

met med henblik på at sikre, at lovens formålsbestemmelse, jf. § 1, stk. 2 kan opfyldes.

Ved fastsættelse af en bestemt vandføringsevne får grundejere m.fl. ifølge forarbejderne sikkerhed for at vandløbet har den fornødne evne til afledning af vand. Der gives samtidig mulighed for at vedligeholdelsen kan udføres under hensyntagen til de miljømæssige målsætninger for vandløbet.

I Cirkulære nr. 21 af 26. februar 1985 om vandløbsloven fremgår, at der ved et vandløbs vandføringsevne forstås, at det skal kunne aflede en given vandføring (som fastsat i regulativet), uden at vandstanden er højere end et vist fastsat niveau. Disse niveauer fastsættes under hensyntagen til de tilgrænsende arealer.

Der følger således en klar forpligtelse af vandløbsloven til ikke blot at sikre vandløbenes vandafledningsevne, men også en forpligtelse til at foretage en konkret og individuel vurdering af de faktiske forhold i de enkelte vandløb og af de omkringliggende arealer.

Til støtte herfor fremgår det blandt andet også af Miljøministeriets notat, Om regulativernes tilvejebringelse, afsnit 2.1.2, at vandløbslovens formål er *"at tilstræbe at sikre, at vandløb kan benyttes til afledning af vand under hensyntagen til de natur og miljømæssige krav til vandløbskvaliteten, som fastsættes i henhold til anden lovgivning. Den konkrete afvejning foretages af myndighederne."*(understreget her).

Det uddybes nærmere, at *"ved fastsættelse af regulativernes bestemmelser om vedligeholdelse skal vandløbsmyndigheden således foretage den ofte komplicerede og konfliktfyldte afvejning mellem lovens to hovedformål: afvanding og natur/miljø"*.

Under iagttagelse af lovens to hovedformål beror det således på en konkret og individuel afvejning, hvorvidt der i regulativet for de enkelte vandløb enten skal fastsættes en geometrisk skikkelse eller en given vandføringsevne. Heraf følger, at vedligeholdelsesbehovet for de enkelte vandløb eller vandløbsstrækninger kan være forskelligt, og skal underligges en konkret vurdering.

3.3 Øvrige relevante forpligtelser efter vandløbsloven

Vandløbslovens formålsbestemmelser og § 27, stk. 1, skal ses i nær sammenhæng med grundejernes ret til at sænke grundvandet på egen ejendom (den frie dræningsret), jf. vandløbslovens § 3, stk. 1 og 2.

Vandløbsmyndighedens adgang til at træffe bestemmelser om dræn i regulativer er nærmere uddybet i Cirkulære nr. 21 af 26. februar 1985 om vandløbsloven.

Heraf fremgår det således under pkt. 7, at det ikke er tanken, at vandløbsmyndigheden med den i bekendtgørelsen (om regulativer for offentlige vandløb) udvidede adgang til, at bestemme placeringen af dræn, skal fastsætte så detaljerede bestemmelser om placeringen, at dette forudsætter et anmeldesystem for almindelige drænudløb.

Vandløbsmyndigheden kan dog, jf. cirkulæret, for visse vandløbsstrækninger friholde disse for drænudløb, hvis det er påkrævet af hensyn til vedligeholdelsen.

Det fremgår endvidere, at *"der kan ligeledes fastsættes bestemmelser om, hvor tæt eksempelvis dræn- og spildevandsledninger må placeres på den regulativmæssige fastsatte bundkote, så det sikres, at man ikke ved placeringen af udløb, tvinger vandløbsmyndigheden til indgreb i vandløbene, som har karakter af regulering."*

En række andre bestemmelser og forpligtelser er endvidere væsentlige.

I henhold til vandløbslovens § 27, stk. 2 kan grødevæksten i vandløbene begrænses med mekaniske metoder som grødeskæring, opgravning og lignende eller ved biologiske metoder som etablering af skyggegivende vegetation på vandløbets bredder.

Efter vandløbslovens § 27, stk. 3 skal afskåret grøde optages, medmindre grøden ikke er til skade for vandløbet eller det vandområde, vandløbet udmunder i.

I henhold til vandløbslovens § 29 kan vandløbsmyndigheden påbyde, at bredejerne anbringer og vedligeholder forsvarligt hegn, hvis arealer ved vandløb benyttes til græsning for løsgående husdyr.

Efter vandløbslovens § 34 kan vandløbsmyndigheden for at begrænse grødevæksten i forbindelse med tilrettelæggelsen af vedligeholdelsen af offentlige vandløb foretage beplantning langs vandløb, ligesom det kan påbydes bredejerne at bevare skyggegivende vegetation.

Alle de pågældende bestemmelser indebærer, at vandløbsmyndigheden under hensyntagen til vandløbslovens hovedformål foretager en konkret vurdering af det enkelte vandløb eller vandløbssystem og de hertil knyttede interesser.

Vandløbslovens § 55 omhandler vandløbsmyndighedens mulighed for at foretage selvhjælpshandlinger, hvor der er fare for, at betydelig skade kan ske på grund af et vandløbs mangelfulde tilstand eller på grund af usædvanlige nedbørsforhold eller andre udefra kommende usædvanlige begivenheder. I disse tilfælde kan vand-

løbsmyndigheden foretage det fornødne uden påbud og på den forpligtedes regning.

I forarbejderne til vandløbsloven fremgår det, at bestemmelsen kun tænkes anvendt i ekstraordinære situationer. Bestemmelsen dækker derfor næppe situationer, hvor der grundet de faktiske forhold er et generelt og mere permanent behov for ekstraordinær vedligeholdelse af vandløbene.

3.4 Forbud mod at sætte skøn under regel

I forvaltningsretten gælder en grundsætning om, at skønnet som udgangspunkt er pligtmæssigt, og at forvaltningen derfor ikke må erstatte den individuelle afvejning med anvendelsen af en intern opstillet regel.

Forvaltningen må derfor som udgangspunkt ikke på forhånd opstille såkaldte afskæringsregler eller begrænsningsregler, hvorved det pligtmæssige skøn sættes under regel.

Ved en afskæringsregel forstås, at den interne regel fører til, at skønsafvejningen helt bortfalder, mens der ved en begrænsningsregel forstås, at den interne regel opstiller visse minimumsbetingelser, således at den skønsmæssige afvejning først begynder, når disse betingelser er opfyldt.

Folketingets Ombudsmand har i en nyere afgørelse fra 2013 (FOU 2013-5) forholdt sig til spørgsmålet om skøn under regel.

Sagen drejede sig om, hvornår en selvstændig erhvervsdrivende, der ønskede at gå på efterløn, kunne anses for at opfylde et kriterie i arbejdsløshedsforsikringsloven, om, at det personlige arbejde i virksomheden skulle være "ophørt mere end midlertidigt".

I sagen konstaterede ombudsmanden, at hvor en bestemmelses ordlyd ikke ydede nærmere vejledning med hensyn til, hvilke faktorer der skulle indgå i vurderingen i en konkret vurdering, måtte en række andre faktorer som følge heraf indgå, herunder de der kunne udledes af lovens/bestemmelsens formål, forarbejderne til bestemmelsen, administrative forskrifter og praksis.

Ombudsmanden bemærkede endvidere, at i de tilfælde, hvor myndighederne er overladt en skønsmæssig beføjelse til at træffe afgørelse, må myndighedernes udøvelse af dette skøn ikke få en så fast og generel karakter, at myndighederne i realiteten helt ophører med en konkret vurdering af den enkelte sag og herved sætter sit "skøn under regel".

Samtidig fastslog ombudsmanden, at interne regler om, at bestemte oplysninger ikke må inddrages i vurderingen, eller regler om, at bestemte forhold er en forudsætning for, at en person eksempelvis kan anses for ophørt med sit personlige arbejde (afskæringsregler), som udgangspunkt kun er lovlige, hvis retsgrundlaget giver holdepunkter for det.

4. Vurdering

4.1 Afvejning af lovens hovedhensyn i fællesregulativet

Fællesregulativet for vandløb i Næstved Kommune omfatter 74 af kommunens offentlige vandløb. Fællesregulativet omfatter således også op til flere hovedvandløb med udløb til forskellige recipienter, og under ét flere vandløbssystemer.

Det forhold, at meget stort antal vandløb samles i ét fællesregulativ, ses ikke umiddelbart at stride imod, hverken lovgivningen eller praksis.

Vandløbene omfattet af fællesregulativet har hidtil været reguleret ved 77 detailregulativer, hvori der både har været fastsat generelle og specifikke bestemmelser. Formålet med fællesregulativet er, at erstatte detailregulativernes generelle bestemmelser, mens de specifikke bestemmelser fortsat skal være gældende.

For at leve op til miljømålsætningerne for vandløbene vil der, som følge af detailregulativene, således være fastsat forskellige krav om vandløbenes enten geometriske skikkelse eller vandføringsevne, jf. vandløbslovens § 12, stk. 1, nr. 1.

Behovet for både almindelig og ekstraordinær vedligeholdelse, herunder valg af metoder, må nødvendigvis variere som følge heraf og vil i overensstemmelse med vandløbslovens § 27, stk. 1 og stk. 2, indebære, at der for hvert enkelt vandløb eller vandløbssystem skal foretages en konkret vurdering.

Flere af Fællesregulativets bestemmelser, vedrører ekstraordinær vedligeholdelse, dræning, grødeoptagning, kontrolmåling mv. Disse bestemmelser, har uanset deres generelle karakter, betydning for både vandløbenes vandføringsevne, målopfyldelse eller kontrollen heraf.

Ved at ensrette de generelle bestemmelser for alle vandløbene og vandløbssystemerne under et, er der en formodning for, at kommunen anvender reglerne så mekanisk, at den individuelle vurdering af de enkelte vandløb eller vandløbssystemer i virkeligheden er bortfaldet.

Der er således en formodning for, at kommunen ikke har foretaget den konkrete afvejning mellem vandløbslovens hovedhensyn, som vandløbslovgivningen kræver, jf. herved også lovens forarbejder.

At myndighederne har pligt til at foretage en konkret vurdering følger af en højesteretsdom fra 2000 (U. 2000. 1380 H). Her underkendte Højesteret Miljøstyrelsens stadfæstelse af en afgørelse, hvor en kommune havde fastsat støjgrænser for en virksomhed under henvisning til det omkringliggende områdes planmæssige status.

Højesteret fandt, at støjgrænserne, i strid med en vejledning fra Miljøstyrelsen, var blevet fastlagt uden at der sås at være foretaget nogen konkret og individuel vurdering af om området i nærheden af virksomheden faktisk havde karakter af et boligområde med deraf større støjfølsomhed. Konkret udtalte højesteret, at "*da afgørelsen vedrørende støjgrænser for virksomheden..... er truffet, uden at der er foretaget en konkret vurdering af det omliggende områdes faktiske anvendelse og da det ikke kan udelukkes, at en sådan konkret vurdering ville have ført til et andet resultat, tiltræder Højesteret, at landsretten har annulleret afgørelsen og hjemvist denne til fornyet behandling.*".

Spørgsmålet om den individuelle og konkrete vurdering bliver særligt relevant, når der samtidig ses på de bestemmelser i fællesregulativet som Østlige Øers Landboforeninger har ønsket en nærmere stillingtagen til.

Disse bestemmelser omfatter blandt andet, punkterne 4.1.3 om pletgrødeskæring, 4.2 om skæring af urtevegetation på brinkerne, 4.3 om kontrolopmålinger, 4.4.3 om pletoprensning, 4.5.1 om oplægning af grøde, 9.1 om hegning, 10. om beplantning af skyggegivende vegetation, 11.1 om placering af dræn- og spildevandsudløb og 16 om revision.

Der er som udgangspunkt ikke i medfør af lovgivningen noget til hinder for, at der fastsættes generelle bestemmelser i et vandløbsregulativ om disse forhold. Bestemmelserne forudsætter dog efter deres karakter, og jf. vandløbslovens bestemmelser herom, at deres anvendelse skal ske efter en konkret og individuel vurdering af forholdene ved og i vandløbene.

Regulativets bestemmelse, pkt. 11.1, om, at drænrør skal placeres mindst 20 cm over regulativmæssig bundkote, kan fremhæves i den forbindelse.

Bestemmelsen kan i mange sammenhænge være hensigtsmæssig af både administrative og afvandingsmæssige hensyn. Der vil imidlertid være situationer, hvor landskabets hældning omkring vandløbet kan begrunde, at drænrør skal sættes

10 cm over regulativmæssig bundkote for overhovedet at kunne sikre afvandingen af arealerne. Dette må bero på en konkret vurdering.

Ved fastsættelsen af bestemmelsen i fællesregulativets pkt. 11.1 ses, det hverken af fællesregulativet selv eller det medfølgende forslag til redegørelse til fællesregulativ for offentlige vandløb i Næstved Kommune, 2012, at der er blevet foretaget en konkret vurdering af arealerne omkring vandløbene.

Bestemmelsen kan derfor kolliderer med grundejernes frie dræningsret, jf. vandløbslovens § 3, stk. 1 og 2, samt administrationen heraf, jf. cirkulære om vandløb.

Bestemmelsen i Fællesregulativets pkt. 4.4.3 om, at pletoprensninger kun foretages ved store nedskridninger skal ligeledes fremhæves, da konkrete forhold i de enkelte vandløb kan nødvendiggøre pletoprensning af hensyn til dettes vandføringsevne eller geometriske skikkelse. Bestemmelsen kan derfor være i strid med vandløbslovens § 27, stk. 1.

For så vidt angår den ekstraordinære vedligeholdelse fremhæver kommunen flere gange i Hvidbog for: Forslag til fællesregulativ for offentlige vandløb i Næstved Kommune, 2014, at lodsejerne vil være dækket ind af vandløbslovens § 55.

Vandløbslovens § 55, finder dog alene anvendelse i ekstraordinære tilfælde, og dækker efter Bech-Bruuns opfattelse ikke lodsejere ind, hvor ekstraordinær vedligeholdelse, grundet de faktiske omstændigheder, er påkrævet på mere permanent basis med henblik på eksempelvis at hindre almindelige og gentagne skader.

Samlet set kan det derfor umiddelbart konkluderes, at en række bestemmelser som i sig selv ikke går udover rammerne for, hvad der kan bestemmes om i et vandløbsregulativ, herunder et fællesregulativ, bliver i medfør af Næstved Kommunes fællesregulativ problematiske, da der er en formodning for, at den nødvendige konkrete og individuelle vurdering af de faktiske forhold er tilsidesat med reguleringen.

Der findes ikke i hverken fællesregulativets bestemmelser, eller i forslaget til redegørelse faste holdepunkter for at denne konkrete og individuelle vurdering har fundet sted.

At fællesregulativet og forslaget til redegørelse flere steder angiver, at fællesregulativet ikke påvirker vandløbenes vandføringsevne ændrer ikke på den opfattelse. Disse angivelser har en mere generel karakter, og kan ikke tages til udtryk for, at der er foretaget en egentlig konkret vurdering af de faktiske forhold i og omkring vandløbene.

4.2 Sætter Fællesregulativet skøn under regel

To af bestemmelserne om ekstraordinært vedligehold i fællesregulativet fremgår af punkterne 4.1.3 om ekstraordinær pletgrødeskæring og 4.2 om skæring af urtevegetation. Bestemmelserne erstatter øvrige regler om ekstraordinær vedligeholdelse i de 77 detailregulativer.

Af bestemmelsen i punkt 4.1.3 fremgår, at vandløbsmyndigheden i særlige tilfælde på afgrænsede vandløbstrækninger *"og alene af hensyn til vandløbsmiljøet"* kan beslutte at foretage pletgrødeskæringer uden for de i regulativet fastsatte grødeskæringsterminer.

Regulativet uddyber nærmere, at pletgrødeskæringer alene må udføres *"for at sikre miljøet i vandløbet, hvor betydningsfulde forhold for vandløbet bliver truet med betydelig skade på grund af usædvanligt store grødemængder"*.

På samme vis fremgår det af fællesregulativets punkt 4.2 at urtevegetation som udgangspunkt ikke skæres, medmindre vandløbsmyndigheden vurderer, at det vil være til gene for miljøet.

Begge disse bestemmelser er opstillet på en sådan måde, at de efter deres karakter afskærer vandløbsmyndigheden fra at inddrage det ene af vandløbslovens hovedformål, navnlig hensynet til vandløbenes vandafledningsevne, i sin skønsafvejning.

De efter lovgivningen øvrige legale hovedhensyn, såsom erhvervsmæssige, offentlige, jordbrugsmæssige, fiskerimæssige, rekreative og kulturhistoriske hensyn kan ligeledes ikke medtages i den konkrete vurdering af behovet for ekstraordinær vedligeholdelse i form af pletgrødeskæring eller skæring af urtevegetation.

At der kan være tale om sådanne afskæringsregler er med formuleringen *"og alene af hensyn til vandløbsmiljøet"* i fællesregulativets punkt 4.1.3 særlig udtalt.

Bestemmelserne afskærer efter deres karakter endvidere vandløbsmyndigheden fra at sikre, at vandløbet kan aflede vand, hvorfor bestemmelsen formodentlig også er i direkte strid med vandløbslovens § 27, stk. 1.

Det er værd at bemærke, at bestemmelserne om ekstraordinær vedligeholdelse bør ses i sammenhæng med særligt detailregulativernes bestemmelser om vedligehold og vandløbsmyndighedens pligt til at foretage en konkret vurdering af behovet for ekstraordinært vedligehold i vandløbene.

Bech-Bruun er på det foreliggende grundlag foreløbig af den opfattelse, at medmindre kommunen på anden vis kan godtgøre, at der er bestemmelser i fællesregulativet og detailregulativerne, der sikrer vandføringsevnen i de situationer, hvor behovet for ekstraordinær vedligeholdelse har en mere permanent karakter, er der en formodning for, at kommunen med de pågældende to bestemmelser i regulativet opsætter en afskæringsregel. Kommunen sætter derved skøn under regel.

Bech-Bruun står til rådighed for en nærmere drøftelse af eller redegørelse for dette notats konklusioner.
